

τώρα από τον ξεπεσμό τους για να τον βγάλουν!

Οι χωράτες λοιπόν είνε οι δούλοι και οι χωρικοί οι ελεύθεροι άνθρωποι. Δεν γνωρίζουμε βέβαια εάν ποτε οι χωρικοί μας θα παύσουν να είνε ελεύθεροι άνθρωποι. Έξω δυνάμεις από την άλλη των συμπεριφορών κατά τους εθνικούς και πολιτικούς αγώνες της τελευταίας εικοσαετίας δυνάμεις να συναγάγουν, ημπορούμε να πιστεύουμε ότι πολύ δύσκολον είνε να συμβεί αυτό.

Απέναντι, νομίζουμε, ο κυθηραϊκός λαός έδρασε πλέον την συνείδησιν της πολιτικής αξιοπρεπείας του και της πολιτικής του ελευθερίας, ώστε να γνωρίξη όχι μόνον ποίον είνε το εθνικόν συμφέρον του, αλλά και το συμφέρον του μικρού του τόπου. Και εμείς ευντυχείς διότι μας έδωκε η ευκαιρία να το διακηρύξωμεν από της φθογής αυτής.

Η ΕΞΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΛΑΟΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ο γνωστός άμανατάτης της Χώρας, και κατ' εφευρησιν Πρόεδρος αυτής, έδωλεσαν φαίνεται εις τους Λαογονότους, ότι αι παραχωρηθείσες υπό του Ταμείου της Έπαρχιακής 'Οδοποιίας δεκαπέντε χιλιάδες δραχμάν δια την δδον Λαογονοτικήν -Ποταμού, έχορηγήθησαν τη ένεργεία του κ. Κοντολιάνου!

Το γεγονός αυτό εξέγειρε τον κ. Θεόδωρον Θ. Σοφίον ή Παγονήν διος εις έπιστολήν του δημοτικόν, λέγει ότι: «είνε υποχρεωμένος χάριν αυτής ταύτης της 'Αληθείας να διαφύσθω το λεχθέν διά λόγους σκοπιμότητας πολιτικής του κ. Κοντολιάνου. Διότι δυνάμεις απόρριψας πέντε χιλιάδας δραχμάς, αυτές έδόθησαν καθ' όν τρόπον δίδονται προς άλλας τας πρώτας κοινότητας της 'Ελλάδος δια την δδοποιάν των. 'Όσον δ' απόρριψας δέκα χιλιάδας, αυτές είχαν έγκριση και παραχωρηθή επί της Κυβερνήσεως του 'Εθνικού Συνασπισμού. Διά τούτο κακώς οι περί τον κ. Κοντολιάνον οικειοποιούν την ένεργείαν αυτήν της Νομαρχίας».

Ο κ. Σοφίος έγγράφη κατά το δέον του ως άνωτατος Ισχυρισμού του Βασιλείου, και έγγράφη διότι. 'Επειτα όμως να μη λησμονή, ως έξυπνος άνθρωπος πού είνε, ότι γνωρίζει ο Κυθηραϊκός λαός τα πράγματα και τα έντιμα κατά την άξιαν των. Πάντως, άριστα έπραξε διαμαρτυρηθείς εξ όνόματος της δυνάμεις κατοικήσεως από τους χωράτες 'Αληθείας.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ

Επικαίρως προς την διαμαρτυρίαν του κ. Θ. Σοφίου δια την άνοητον έκμετάλλευσιν των παραχωρηθεισών πιστώσεων από το Ταμείον Έπαρχιακής 'Οδοποιίας από Νομού προς τας Κοινότητας μας δια τας δδούς των, έρχεται και η άπάντησις του κ. Νομαρχου προς τον βουλευτήν της έπαρχίας μας.

«Ευχριστός, γράφει ο κ. Νομαρχης προς τον κ. Τοιτσιλάν, θα συντελέσω όστε να ικανοποιηθή η αίτησις σας δια την δδον Διακοφίον, δεδομένου ότι ζητήματα τοιαύτα οία της δδοποιίας της έπαρχίας, δεν είνε και δέντρον να είνε νομαρχικά».

Αυτή την άνοητον αντίληψιν δια το ζητήματα της δδοποιίας μας έχει ο κ. Νομαρχης 'Αντικης και Βωκίας. Την ιδίαν άνοητον αντίληψιν δέν έχει και ο κ. Κοντολιάν. 'Αλλ' ο κ. Νομαρχης δέν είνε Κυθηριος, και δέν έχει κανένα πάθος έναντι της δδου Διακοφίου. Ο κ. όμως Κοντολιάν και οι διάφοροι Βασιλείου, είνε Κυθηριοί δυστυχώς, τρεφόμενοι με το μίσος κατά των έργων των άντιπάλων των και φανατισμένοι ότι είνε άπαισι ο κυθηραϊκός λαός από τα έργα των! Πόσον οίητρα πλανώμεται...

Κυνέτα μίσος και καμμία εμπάθειά των δέν θα ήμπορούσαν να έλαλείουν τα γεγονότα και τον ρυθμό της δημοσυργηθείας από τους φιλελευθέρους καταστάσεις εν τώ τόπω μας. 'Όσα δέ χρήματα αν δόθουν για τους δρόμους μας και δέν γνωρίζωμεν γιατί άλλο, και δυν και έν γνωρίζουν οι χωράτες πως αυτοί τα βγάλαν, ποτέ δέν θα κατορθώσουν να έμπνευσουν έμπιστοσύνην εις κανέναν για τας άγασθές ύπέρ του Κυθηραϊκού λαού προφθοίας των.

Τι είδους ευεργεσία είνε άλλως τε αυτά, όταν από τη μία μεριά δίδουν εις τον λαόν άλλα χιλιάδραχμα, τάχα για τους δρόμους του, και από την άλλη μεριά καταναλώνουν τον ίδιον αυτόν λαόν να τρέξη εις τους δρόμους αυτούς κουρλιάζον από της άβυσταίας φορολογίας, και δυστυχής από την ακρίβεια της ζωής! 'Αλλ' αυτή είνε η δημοκρατία του κ. άπορόντων των χωρατικών Σκίων. 'Ο λαός όμως τους έννοιας, και αυτό είνε το παραγορρότερον σημάδιον για την εξέλιξη της περαιτέρω του τύχης.

ΓΙΑΤΙ ΔΙΑΟΛΙΖΟΝΤΑΙ

Οι χωράτες διαολίστηκαν γιατί γίνεται ένας λιμενοβραχίονας εις την Άγία Παλαγία. Και επειδή δέν ήμπορούν να τόν πωλήσουν, τονέκφθησαν να τόν... επανέσουν! 'Αλλά πώς να τό κάμουν; Βέβαιον λοιπόν ότι τους πειράζει ή 'προσμεταπίς' της έφημερίδας μας πού 'αδιαμαρτυρείται' ότι: στο Διακόφι υποσχεταί δριστική συγκοινωνιακή έξασφάλισις, και ότι είνε ο τόπος

ΕΜΠΟΡΟΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΗΜ. Μ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ
ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 46
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Μεγάλη συλλογή Άγγλικών Γαλλικών και Έλληνικ. όφασμάτων

Θ. Δ. ΚΑΤΡΑΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ
'Επί πενταετίαν ειδικώς εκπαιδευθείς έν Παρίσιος

T. ASSISTANT του καθηγητού C. JEANNINS
'Εν τφ Νοσοκομείφ ΡΙΤΙΕ των Παρίσιον

Νοταρά 86 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

που φυσικά έξυπνησεται το σύνολο της νήσου μας, και το σχετίζουν με δσα γράφωμεν, ότι: «Θά συνιστά ή κατασκευή του λιμενοβραχίονος Άγίας Παλαγίας εις το πέρισμα και το κάθαρμα της Χώρας».

Αί τούς δυστυχισμένους ανθρώπους! Με αυτά νομίζουν ότι συγκινούν τους Τσιγγώτες. 'Αλλ' οι Τσιγγώτες γνωρίζουν άριστα τας απόψεις μας για το Διακόφι, και ότι δέν πρόκειται ούτε κατά κεραίαν να μεταβάλλωμεν αβ εές. 'Αλλά μήπως πρόκειται να ένοχληθώμεν ήμεεις γιατί γίνεται ένας λιμενοβραχίονας εις Άγία Παλαγία; Κεθ' άλλο. Αυτό μόνον τη Χώρα ένοχλεί. Διότι είνε έργο πού γίνεται εις τον Έξω Λήμον, και δέν γίνεται βέβαια εις το Καβάλι της.

Όσο για τόν 'εμφυσησθέν' του λιμενοβραχίονος κ. Γ. 'Ανδρονίκου, τον 'κομματάραχνη' του βουλευτού μας, όπως τον έποκαλούν οι χωράτες, εμείς υπερέχουμε. Μακάρι να είχαν και οι χωράτες τούτους 'εμφυσηστές'. 'Αν είχαν, και θά τούτανε μάστιγα να είνε έξαδμήκοτες εμείς θα βέβαιον ότι θά φρόντιζαν να τους παντρέψουν με καμμία χωρατίσσα για να μή τούς χάσουν.

ΑΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΙ

'Αλλ' αν ενδιαφέρονται οι χωράτες για την Άγία Παλαγία και τον λιμενοβραχίονά της, τότε δέν έχουν παρά να τό άποδείξουν έμπράκτως. Η Κυβέρνησις του καταργήσαντος πλέον 'Ηθικού Ρυθμού, από τα χίλια διακόσια εκατομμύρια φόρους πού φόρτωσε στη ράχη του λαού, σκορπιά διάφορα ποσά δεξιά και αριστερά δια τόν... καλόν της 'Ελλάδος! 'Ας δώση λοιπόν και για τόν λιμενοβραχίονα κανένα εκατομμύριον. 'Ας τη σπρώξουν λοιπόν οι φίλοι της χωράτες, να δώση το χυμήτα αυτό. Τι είνε γι' αυτούς ένα εκατομμύριον; Χαίλουν τον κόσμο ότι έδωκαν κι' έδωκαν άβυσθον χρήματα για το Κύθηρον. 'Αλλ' εις ποίους τά δώκαν; Αι κοινότητες δέν πήραν τίποτε στα χέρια τους. Θά τά πάρουν οι μηχανικοί και οι εργολάβοι. Και έπειδή οι εργολάβοι θέλουν και αυτοί τό... καλόν του τόπου, θα έπιμεληθόν καλύτερα τα χρήματα αυτοί από τας κοινότητες. Άφρη δέ, θα λέει ο κ. Κοντολιάν: 'Ιδούτε συμπιλιταί; Αυτά τά έργα σάς έκαμα γιγά!»

'Αλλά ποιά έργα; Όταν κανείς τρέχει στους φτιαγμένους έργοιλάβους δρόμους, πρέπει να μη σκέπτεται πού θα βύη τα λεπτά να πληρώση τούς φόρους πού τον βάλαν για να τούς φτιάξουν. Και αφριο βέβαια, σέ λίγο ίσως, θα καταστραφούν πάλιν οι δρόμοι του, 'Αλλ' οι φόροι θα μείνουν! Και αυτό λέγεται ύψηλη πολιτική του Μπερετόλδου την όποιαν γνωρίζουν οι χωράτες, 'Αλλ' αυτοί ως είπαμε, δέν ενδιαφέρονται για το λαό. 'Ενδιαφέρονται για... τούς δρόμους! Διότι οι δρόμοι έχουν τό... πολιτικό ψωμί, ένφ ο κοσμάκης άρχισε να τρώη τας σάρκας του για να ζήση.

ΑΚΑΚΙ ΣΙΩΠΗ

Ο κ. Γυμνασιάρχης Κυθήρων σιωπά εις όσα του καταλογίσανε και εις όσα του ζήτησαν. Τι να πη; 'Ερετζελοθή με το βιβλίο του εις όλο τόν εκπαιδευτικό και πολιτικό κόσμο, και έλαβε σπουδ γράμματα από φίλους του λέγοντας δέν άνοησίας του και τα ψεύδη του. 'Αλλά αυτά παθαίνον οι περυσιομένοι και μικροί άνθρωποι. 'Ενόςμην ότι με της βρυσίς του θα έσώζετο, όπως νομίζει ότι με τη σιωπή του σώζεται και τώρα. 'Αλλ' η βρυσίς δέν μεταβάλλουν τα γεγονότα. Και θα ίδωμεν προσεχώς, πως ο κ. Γυμνασιάρχης θέλονται και μη, θα λύση τη σιωπή.

ΠΟΣ ΕΜΠΛΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο κ. Κοντολιάν άντληφθείς ότι ή έπιστολή του βουλευτού μας προς τον κ. Νομαρχήν για την δδον Διακοφίον τον έξέβλεπε, έφροντισε δια μιάς κατασκευασθείσης έπιστολής εκ Φιλικηγιανικών τάχα, να δικαιολογηθή. Και τι λέγει; Λέγει ότι είχε δώσει το Λαϊκόν κόμμα πέννητα χιλιάδες για το δρόμο Διακοφίου. 'Αλλ' αυτό είνε ψεύδος. Διότι αι πέννητα χιλιάδες, όπως όλος ο κόσμος γνωρίζει, είχαν δοθή επί φιλελευθέρου Νομαρχου, του κ. Παρίσιου, όπως είχαν δοθή και έτεροι είκοσι πέντε χιλιάδες δια την γέφυραν της δδου Διακοφίου εξ όν ο πρόεδρος της Κοινότητος Φιλικηγιανικών έπέστρεψε τας πέντε χιλιάδας. Και τας πέννητα αυτός χιλιάδας τας διέγραψαν κατοκίον οι Λαϊκοί. Και μόνον όταν ήγέρθησαν σφοδρά διαμαρτυρία, ήναγκάσθησαν έπειτα οι Λαϊκοί να τας έναλλάξουν.

Και καταλήγει ή εκ Φιλικηγιανικών έπιστολή ως εξής: 'Ελλείπον δει ο έγκριτος νομαρχης κ. Καλαμάρας, λαβών παρά της ύψημείας τας απαιτούμενας πληροφορίας, ύποψφωρ τας υπό των προκατόχων του διατεθείσας πιστώσεις, έδωκεν γι' θά δώση προς τον κ. Τοιτσιλάν την προσηύκους άπάντησιν».

'Αλλ' ο κ. Νομαρχης 'έλαβε τας απαιτούμενας πληροφορίας παρά της ύψημείας του», και έδωκε την 'προσηύκους' προς τον κ. Τοιτσιλάν άπάντησιν» την όποιαν άλλαχον δημοσιεύομεν, και δια την όποιαν θά έπρεπε να κυρωθή από έντροπήν τόσον ο άνόητος έπιστολογραφος, όσον και οι όπισθεν αυτοέ κρυπτολόγοι. 'Αλλά μήπως έχουν έντροπήν οι άνθρωποι αυτοί; 'Αν είχαν, θά είχαν και το θάρρος να υπογράψουν και με τ' όνομά των τα ψεύδη των.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

'Εν 'Αθήναις τη 28η Αυγούστου 1934

Λαμβάνω την τιμήν να τρέψω εις γνώσιν των αξιοτίμων κ.κ. πελατών και των φίλων μου, ότι το δικηγορικόν μου Γραφείον μετέφερα εις την δδον Διδύμου αρ. 38, ένθα έφεξης δέχομαι άκροάσεις καθ' άπάσας τας έργασίμους ώρας, παρακαλώ εις πάσας τυχόν και πάλιν της αυτής ως και πρότερον ύποστηρίζεως Σας.

Μετά πολλής τιμής
Κ. Ν. ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΙΣ
Δικηγόρος

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΒΡΕΤΤΟΥ Γ. ΒΕΝΑΡΔΟΥ
Ρένουλη 6 - Έν Πειραιεί

'Αγορά και πωλήσεις οικιών και οικοπέδων εις άκτινα 'Αθηνών Πειραιώς και περιχώρων. Εισπράξεις ένοικίων και τόκων.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
οικιών και καταστημάτων

ΤΣΙΓΓΩΤΙΚΗ ΣΑΤΥΡΑ

ΧΩΡΑΪΤΙΚΕΣ ΝΟΣΤΙΜΑΔΕΣ

ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΚΥΝΗΓΩΝ

Οι χωράτες έχουν τους τραγουδιούς των για τους κυνηγούς και μάλιστα τον κ. Γεωργίου Στάη, τον 'Άσοο των Πινδάρων' όπως τον έλεε ο κ. Γυμνασιάρχης.

'Ενας φίλος της 'Φωνής' έδίδεψε τα τραγούδια του, και μεταξύ των άλλων και τούς στίχους αυτούς:

«Ο Μήνης πού 'ναι τακτικός πάντοτε στο Σωβάλι, έφερν' όδονοκτόγωνα προχθές ένα τσουβάλι».

'Εσπασε λοιπόν να μάς πληροφορήση ότι το τραγούδι αυτό έχει και την εξής συνέχισι:

Κι' ή Χώρα όλη το βαλε άμέσως στο ντελάλι.
Πήλιν όμως ήτο φυσικό και κάποιον ν' άμφιβάλη.

Τρέχει λοιπόν και έρωτή τον 'συμπάτρι Μιχάλη' για τας μου, λέει, τ' εν' αυτά, πού ξεφανίζουν δυνατά εις το Μεγάτο πάλι;

Και ο Μιχάλης έμφοιθώς έβγαλε το κεφάλι, και άπάντασε σταθερά χωρίς να άμφιβάλη:

«Όλα τα όδονοκτόγωνα πού πεσαν στο Σωβάλι βρωμόσαν τ' άφιλότημα 'πό πίσω ως το κεφάλι».

Τάχα σκοτώσει μ' άκαννο και βρωμερό μπαρούτι, ο Πονηρός και ο Καρνώ κι' οι διάφοροι τοιούτοι;

Κι' ο Μήνης τ' άνέκρυψε τα βαλε στο τσουβάλι, και οι τοιούτοι τ' άπανε: «Στά κάνομε... χαλάλι!»

Ο ΙΔΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ 'ΦΩΝΗΣ'

ήν καλωσύνην να περιγράψω, εις τούς κατωτέρω στίχους και αυτός, μερικώς έντυπώσεως του από τα 'κυνήγια' των χωραϊτών: Γράφει λοιπόν:

Ο 'ΑΣΣΟΣ ΤΩΝ ΠΙΝΔΑΡΩΝ'

Βαρούν τα λιαντοφύεκα στής ράχης του Καλάμου και τα όδονοκτόγωνα σωρό πέφτουνε χάμου.

Τα κυνηγούνε στο φτερό του Κάστρου τα ξεπτερία, και ο 'Μιχάλης' 'πό κοντά κρατάει τα τεφτέρια.

Νά γράψω τον καλύτερο και τίνος ή στίβαν; 'Θά μύριζε βασιλικό και φρέσκα μαντζουράνα!

Κοντά και ο Γεράνιος, ο 'Άσος των Πινδάρων' μέσ' τον καπνό και τη βροή των διαφόρων ομαλάων.

Έξήλεσε κι' αυτός πού κι' ήθελε να νά ριζή, να χη κανένα κόκαλο πούλησ' κι' αυτός να γλύψη.

'Αλλ' έξαφνιν τόν έπιασε εις την κοιλιά 'νας πόνος κι' έτρεψε και έχώθηκε σε μιά σκηνή μόνος.

Μά ξάφνου ένα γκάρισμα άκουσε δυό γιδάραρον κι' οίστρον ευθύς τόν έπιασε τόν 'Άσοο των Πινδάρων».

Κι' άρχινσε τα δίστεχα και πότε πότε γέλα, και την κοιλιά του... έσφιγγε κι' όλους τούς αναγέλα!

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΕΟΜΕΝΗ

'Ενας άλλος κυνηγός, ο δάσκαλος όΚλεομένης έπαθε ένα άπειρο κακό το όποιον μάς στέφνει εις στίχους ο ίδιος πάντα φίλος της 'Φωνής' άφορ' έδίδασκε ότι:

«Ο Κλεομένης ευτυχώς πήρε παιδί μαζί του, δια να μη λανθάνει στην άριμνητική του».

Και συνεχίζει ο φίλος της 'Φωνής':

'Αρχίζει το κυνηγητόν λοιπόν εις τα όρητικα, κι' άνασκομπώνε και τα δυό της μπουζας του μακίνα.

Το παιδί μετρά: Μιά-δυό, κ' ύστερα... πέντε... δέκα... 'Όπότεν έξαφν' άντικρύ διακρίνει μία γυναίκα.

Δάσκαλε!... τού έφρόναζε, μ' οίρησ κατά πέρα. Γιατί στα σκίνα φάνηκε κάποια θαρρά τσεμπέρα.

Κι' ο Κλεομένης στήθηκε κρατώντας τη κουμπούρα. Πήγε να ιδή τι ήτανε. Την βρήκε και... κατοδρά!!

'Εγύρισε το πρόσωπο από ντροπή, και λήπη γιατί κυνήγι 'χε πολύ και είχε χαροδοχτεί.

'Ηθέλε το ντρουράδι του όλο να το γιουμάση, δ' όσους τον έζηλεύσαν, δ' όσους ν' άποστούσων.

Μά π'ήλ' δέν μπόρεσε καμμία να ριζή ντυφερέσκα. Δίνει λοιπόν εις το παιδί μία γερή κλωστή.

'Αμε στο διάλο μωρέ! τού λέει μ' άχρη τη μούρη. 'Εκείνο το κατούρημα μού χάλασε το γούρι.

Κι' ο Κλεομένης γύρισε στη Χώρα άκόμη μέρα. Κι' άρμήσθηκε στα σοβάρα δια να ιδή άλλ' φορά στα σκίνα 'όσηνη τσεμπέρα.

Θά σπέρση τη κουμπούρα του σκινάμουρα γιουμάτι, να μάθ' να... μην κατοδρά!!

.... Πού να της βγύη το μάτι!

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εις το Μέντοφον της Πολιτείας Μασσαχουσέτης των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής, ο συμπολίτης μας κ. Λεωνίδας 'Εμ. Σοφίος ήρραβωνίσθη μετά της άριστα μορφωμένης δεσποινίδος Μαίρης Ζαχαρίου έν μέσφ έλληνικόν και άμερικανικόν κύκλου.

Ο κ. Σοφίος παρρησιόλησεν έμπορικάς έπαστήνας εις το Πανεπιστήμιον της Βοστώνης ειδικευθείς εις τόν λογιστικόν κλάδον, κατά δέ την τελευταίαν δεκαετίαν άπασχολείται εις έργασίας μετά των άδελφών του, άπολαμβάνων μετ' αυτών μεγάλης έκτιμήσεως έν μέσφους των άμερικανών κατοίκων και των όμογενών μας της πόλεως.

'Η δεσποινίς Ζαχαρίου άπεφοίτησεν εκ του Πανεπιστημίου της Πολιτείας Νιού Χαμφσέρ, κατά δέ την τελευταίαν έξετίαν άσχολείται ως ιδιαιτέρα γραμματέας του Διευθυντού των σχολίων της πόλεως Πόρταμου. Ο κ. Σοφίος ευθύς ως τέλεση τούς γάμους του θέλει έπισκεφθή την 'Ελλάδα μετά της κυρίας του.

Προς τούς μνηστευθέντας άπεδύονομεν όμοι με τας ευχάς των φίλων των και τας ιδιόκας μας τούτατας δια την ευτυχίαν των.

Φ. Κ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Ιωάννης Παν. Καλοκαιρινός εξ 'Αλεξανδρου της νήσου μας και έν 'Αθήναις άριστα έγκραστημένος, και ή άξίεραστος δεσποινίς Λέλα Α. Θηβαίου εκ Λεβαδείας ήρραβωνίσθησαν. Έγκαθίδους ευχάς και συγχαρητήρια.

Φ. Κ.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ;

Κάποιος πού διάβασε τα σατυρικά τραγούδια πού δημοσιεύει ο γυναικαρχής για τούς κυνηγούς του Τσιγγίου, έρώτησε πούος είνε πάλι τούτος ο ποιητής; Και ο γνωρίζων αυτόν άπάντησε ποιητικώς:

Τούτος είν' ο Γεράνιος.
Μίγας και περιώνυμος!
Είνε τρεμερός μαργιόλος,
Κι' έξη κιάδες όλος όλος!

Αυτομέθο διότι δέν ήχονε και την εικόνα του κ. κυνηγετικού Σατυρογράφου να την παρουσιάζωμεν εις τούς αναγνώστας μας. 'Αλλ' έπιφυλλάσσομεθα.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Να είνε ημετέρες προλήψεις.

1. 'Αν ζήση το πρώτο σου παιδί, τα δέ άλλα πού θα γεννηθόνε πεθαίνουν, θά πη πός το πρώτο παιδί έχει 'αδερφοφύεστη' και πρέπει να το βάλεις μέσα σ' το φουρνό άμα γεννηθή πάλι ή γυναίκα σου και να τ' άρωτίξης τρις φορές: άγαπάς τ' άδέρφι σου πού γεννηθήκες τώρα; Και το παιδί πρέπει ν' άποκριθεται κάθε φορά: 'άγαπάω'. 'Ετσι χάνεται ο αδερφοφύεστης και ζή το παιδί πού γεννηθήκεν».

2. Σάν άπομυπουγάδισή ή γυναίκα, πρέπει να σκεπάσθ' το τσιναροδί-μπουγαδόλανο-μ' ένα άλλο πανί πατριτικό, γιατί αν δέν το κάμη θά 'παρβούνε τα μάτια της άνοιχτά σάν άπαιθνήν και θά 'ναι σά βρυκόλακας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εις τούς όπωδότητες συμμετασχόντας εις το βαρύ πένθος μας δια την σκληράν άπόλειαν του άγαπώτου μας πατρός και άδελφοφί ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΚΑΥΑΝΗ εκφράζομεν τας θερμάς μας ευχαριστίας.

Τά τέκνα, οι άδελφοί.

Τούς όπωδότητες συμμετασχόντας εις το πένθος μας επί τφ θανάτφ του άγαπώμενου Μπέμης μας ως και του πατρός μας, ευχαριστούμεν θερμώς.

Π. Κασιμάτης

ΠΕΝΘΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΣΠΑΛΑΣ

Ο έπί μακρά έτη δημογραμματούς Ποταμιών 'Αναστάσιος Πασπαλάς άπεβίωσεν έν Ποταμφ. Ο μεταστός υπήρξε καθ' άπαντα τόν βίον του ληροτάτος και έναρτοτάτος πολιτής, και σπανίαν προσόντων δημοτικός υπάλληλος. Κατέχει τήν ήμνησιν και κοινοτικήν νομοθεσίαν δσον όλοι έν 'Ελλάδι υπάλληλοι, και ή άφιλότης του προς τούς έχοντας άνάγκην της συνδρομής του δημοτάς υπήρξε παρρημώδης. Διά τούτο δέ και άπέθανε πτωχότατος.

Αι όψημεσίαι του προς τόν Λήμον Ποταμιών άλλα και προς όλην την νήσον δυσκόλως θά ήγορηθόν, όπως δέν θά ήγορηθόν και αι όψημεσίαι του ως γραμματέως της Αδωνόμου Διοικήσεως Κεφθρών εις μίαν δυσχερή περίοδον της ιδιαιτέρας πατρίδος του.

Ο θάνατός του, πρόωρος σχετικώς, δέν θα θεωρηθή άπόλυτα μεγάλη δια την κοινότητα Ποταμού εις τήν ύψημεσίαν της όποιος καίτοι άποχωρήσας λόγω της άσθενείας του, προσέφερε μίαν τελευταίαν πνοήν τήν πολιτικόν, διοικητικήν του πνεύμα.

Τήν ημερίαν του άγαθοτάτου και σεμνοτάτου τφ όφους και τήν ζωήν συμπολίτην παρρησιόλησεν όλόκληρος ή κοινότητα Ποταμού με ειλικρινές πένθος.

'Η έφημερίς μας θλίβοντιν δια την άπόλειαν του έλαττωμένου αυτού ανθρώπου, άπευθύνει προς τούς οικείους του τα θερμά της συλλυπητήρια.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εις το Μέντοφον της Πολιτείας Μασσαχουσέτης των 'Ηνωμένων Πολιτειών της 'Αμερικής, ο συμπολίτης μας κ. Λεωνίδας 'Εμ. Σοφίος ήρραβωνίσθη μετά της άριστα μορφωμένης δεσποινίδος Μαίρης Ζαχαρίου έν μέσφ έλληνικόν και άμερικανικόν κύκλου.

Ο κ. Σοφίος παρρησιόλησεν έμπορικάς έπαστήνας εις το Πανεπιστήμιον της Βοστώνης ειδικευθείς εις τόν λογιστικόν κλάδον, κατά δέ την τελευταίαν δεκαετίαν άπασχολείται εις έργασίας μετά των άδελφών του, άπολαμβάνων μετ' αυτών μεγάλης έκτιμήσεως έν μέσφους των άμερικανών κατοίκων και των όμογενών μας της πόλεως.

'Η δεσποινίς Ζαχαρίου άπεφοίτησεν εκ του Πανεπιστημίου της Πολιτείας Νιού Χαμφσέρ, κατά δέ την τελευταίαν έξετίαν άσχολείται ως ιδιαιτέρα γραμματέας του Διευθυντού των σχολίων της πόλεως Πόρταμου. Ο κ. Σοφίος ευθύς ως τέλεση τούς γάμους του θέλει έπισκεφθή την 'Ελλάδα μετά της κυρίας του.

Προς τούς μνηστευθέντας άπεδύονομεν όμοι με τας ευχάς των φίλων των και τας ιδιόκας μας τούτατας δια την ευτυχίαν των.

Φ. Κ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Ιωάννης Παν. Καλοκαιρινός εξ 'Αλεξανδρου της νήσου μας και έν 'Αθήναις άριστα έγκραστημένος, και ή άξίεραστος δεσποινίς Λέλα Α. Θηβαίου εκ Λεβαδείας ήρραβωνίσθησαν. Έγκαθίδους ευχάς και συγχαρητήρια.

Φ. Κ.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ;

Κάποιος πού διάβασε τα σατυρικά τραγούδια πού δημοσιεύει ο γυναικαρχής για τούς κυνηγούς του Τσιγγίου, έρώτησε πούος είνε πάλι τούτος ο ποιητής; Και ο γνωρίζων αυτόν άπάντησε ποιητικώς:

Τούτος είν' ο Γεράνιος.
Μίγας και περιώνυμος!
Είνε τρεμερός μαργιόλος,
Κι' έξη κιάδες όλος όλος!

Αυτομέθο διότι δέν ήχονε και την εικόνα του κ. κυνηγετικού Σατυρογράφου να την παρουσιάζωμεν εις τούς αναγνώστας μας. 'Αλλ' έπιφυλλάσσομεθα.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Να είνε ημετέρες προλήψεις.

1. 'Αν ζήση το πρώτο σου παιδί, τα δέ άλλα πού θα γεννηθόνε πεθαίνουν, θά πη πός το πρώτο παιδί έχει 'αδερφοφύεστη' και πρέπει να το βάλεις μέσα σ' το φουρνό άμα γεννηθή πάλι ή γυναίκα σου και να τ' άρωτίξης τρις φορές: άγαπάς τ' άδέρφι σου πού γεννηθήκες τώρα; Και το παιδί πρέπει ν' άποκριθεται κάθε φορά: 'άγαπάω'. 'Ετσι χάνεται ο αδερφοφύεστης και ζή το παιδί πού γεννηθήκεν».

2. Σάν άπομυπουγάδισή ή γυναίκα, πρέπει να σκεπάσθ' το τσιναροδί-μπουγαδόλανο-μ' ένα άλλο πανί πατριτικό, γιατί αν δέν το κάμη θά 'παρβούνε τα μάτια της άνοιχτά σάν άπαιθνήν και θά 'ναι σά βρυκόλακας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εις τούς όπωδότητες συμμετασχόντας εις το βαρύ πένθος μας δια την σκληράν άπόλειαν του άγαπώτου μας πατρός και άδελφοφί ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΚΑΥΑΝΗ εκφράζομεν τας θερμάς μας ευχαριστίας.

Τά τέκνα, οι άδελφοί.

Τούς όπωδότητες συμμετασχόντας εις το πένθος μας επί τφ θανάτφ του άγαπώμενου Μπέμης μας ως και του πατρός μας, ευχαριστούμεν θερμώς.

Π. Κασιμάτης

ΠΕΝΘΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΣΠΑΛΑΣ

Ο έπί μακρά έτη δημογραμματούς Ποταμιών 'Αναστάσιος Πασπαλάς άπεβίωσεν έν Ποταμφ. Ο μεταστός υπήρξε καθ' άπαντα τόν βίον του ληροτάτος και έναρτοτάτος πολιτής, και σπανίαν προσόντων δημοτικός υπάλληλος. Κατέχει τήν ήμνησιν και κοινοτικήν νομοθεσίαν δσον όλοι έν 'Ελλάδι υπάλληλοι, και ή άφιλότης του προς τούς έχοντας άνάγκην της συνδρομής του δημοτάς υπήρξε παρρημώδης. Διά τούτο δέ και άπέθανε πτωχότατος.

Αι όψημεσίαι του προς τόν Λήμον Ποταμιών άλλα και προς όλην την νήσον δυσκόλως θά ήγορηθόν, όπως δέν θά ήγορηθόν και αι όψημεσίαι του ως γραμματέως της Αδωνόμου Διοικήσεως Κεφθρών εις μίαν δυσχερή περίοδον της ιδιαιτέρας πατρίδος του.

Ο θάνατός του, πρόωρος σχετικώς, δέν θα θεωρηθή άπόλυτα μεγάλη δια την κοινότητα Ποταμού εις τήν ύψημεσίαν της όποιος καίτοι άποχωρήσας λόγω της άσθενείας του, προσέφερε μίαν τελευταίαν πνοήν τήν πολιτικόν, διοικητικήν του πνεύμα.

Τήν ημερίαν του άγαθοτάτου και σεμνοτάτου τφ όφους και τήν ζωήν συμπολίτην παρρησιόλησεν όλόκληρος ή κοινότητα Ποταμού με ειλικρινές πένθος.

'Η έφημερίς μας θλίβοντιν δια την άπόλειαν του έλαττωμένου αυτού ανθρώπου, άπευθύνει προς τούς οικείους του τα θερμά της συλλυπητήρια.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Σταμ. Κασιμάτης και ή δεσποινίς Διαμάντω 'Εμ. Τρυσάσου έτέλεσαν εις Τραπεζοαγία τούς άρραβώνες των.

Ο κ. Νικόλαος 'Ιωάν. Τρυσάσου και ή δεσποινίς 'Αγγελική Πετρου Καλοκαιρινού έτέλεσαν εις 'Αλεξανδρούδες τούς άρραβώνες των.

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Νικόλαος Α. Πετρόχειλος και ή δεσποινίς Σταυρούλα Παπαδοπούλου έτέλεσαν τούς γάμους των έν Πειραιεί. Παρόντες παρέστη ο κ. Πέτρος Κασιμάτης.

Ο κ. Ανδρέας Α. Πετρόχειλος και ή δεσποινίς 'Ιωάννα Α. Κασιμάτη έτέλεσαν έν Πειραιεί τούς γάμους των. Παρόντες παρέστη ή κ. Ρεγκίνα Πετροχειλού.

Ο κ. Κυριάκος Βιγβαρέσσος και ή δεσποινίς Φωτεινή Α. 'Αγγελίδου έτέλεσαν έν Πειραιεί τούς γάμους των. Παρόντες παρέστη ή κ. Φωτεινή Γεωργ. 'Ανδρονίκου.

Ο κ. 'Αναστάσιος Γ. Καψάνης και ή δεσποινίς Μαρία Α. Δημητριάδου έτέλεσαν έν Π. Φαλήρω τούς γάμους των.

Ο κ. Παναγιώτης 'Αθαν. Μεγαλοκονόμος παντοπώλης έν Πειραιεί, και ή δεσποινίς Σταματία Κωνσ. Λουρατζή έργοστασάρχου έν Κυθήροις, έτέλεσαν εις τα Τσακαλάρια τούς γάμους των.

Ο κ. Εύαγγελος Π. Λουράντος και ή δεσποινίς Σταυρούλα Γεωργ. Χαραντζά έτέλεσαν εις Κοντολιάνικα τούς γάμους των.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. 'Ελένη Κυριάκου Καλλιγέρη έτεκεν έν Πειραιεί άρρεν.

Η κ. Μαρία

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού έτησία Δραχ. 50
Εξωτερικού » Αίρας Άγγλ. 1
Αμερικνής » Δολλάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΛΑΚΟΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

- 842 Θάνατος του Θεοφίλου του αυτοκράτορος τον διεδέχθη ο ανήλικος υιός του Μιχαήλ γ', διά των οποίων εκυβέρνησε η μητέρα του Θεοδώρα. Αναστήλωσης των εικόνων υπό της Θεοδώρας τότε επήρσαν οι Ρώσοι, ορίσαντες κατά της Κωνσταντινουπόλεως, αλλά εκ τρικυμίας κατεπατήθη το σκόλοσ των.
- 843 Διηγήθη το βασιλείον του Μεγάλου Καρόλου υπό των τριών υιών του Λουδοβίκου Πίου εις τρία, Γαλλίας, Ιταλίας και Γερμανίας και το μὲν της Γαλλίας έλαβον ο β' Κάρολος ο φραγκός, το δὲ της Ιταλίας ο Λοθάριος, και το της Γερμανίας ο Λουδοβίκος.
- 848 Οι Σλάβοι, και οι Ράσοι εδέχθησαν την χριστιανικήν πίστιν.
- 860 Κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους ἤρχισεν ἡ γερμανική γλώσσα νὰ γίνεται γραφική, εὐθελόντων γραμμάτων νὰ πάντα φθόγγον της υπό του μοναχοῦ Όσπερειδίου.
- 862 Ο Ρωμικός ἐστάθη πρῶτος βασιλεὺς της Ρωσίας.
- 876 Θάνατος Μιχαήλ γ' αυτοκράτορος, ἐξ ἐπιβουλῆς του Βασιλέως Μακεδόνος, ὅστις και τὸν διεδέχθη.
- 871 Ο Μάγας Ἀλφρέδος ἀνέβη εις τὸν θρόνον της Ἀγγλίας, κ' ἐστάθη την ἐν Ὁσωνία ἀκαδημία.
- 876 Θάνατος Λουδοβίκου του α' βασιλέως της Γερμανίας, και διαίρεσις του βασιλείου εις τὸς τρεῖς υἱούς του Καρόλου, Λουδοβίκου και Κάρολου Παγόν, ἐξ ὧν ο πρῶτος ἔλαβε την Βαυαρίαν, Παννονίαν, Καρινθίαν, Βοημίαν και Μοραβίαν, ο δεύτερος τοὺς Ὀστρογόττους, Σάξωνας και Θουριγγούς, ο δὲ τρίτος την Ἀλαμαννίαν.
- 879 Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ οἰκομενική Σύνοδος.
- 881 Κάρολος ο Παγός, ο βασιλεὺς της Ἀλαμαννίας, ἐστέρθη αυτοκράτορ της Ρώμης μετὰ δὲ τρία ἔτη ἦν ὡς εις τὸν αὐτόν του ἅλου το βασιλείον του Μεγάλου Καρόλου, ἀλλὰ δι' ὀλίγον καιρόν.
- 884 Λέων ζ' ο σοφὸς διεδέχθη ἀπὸ τὸν πατέρα του Βασίλειον την αυτοκρατορίαν της Κωνσταντινουπόλεως. Οὗτος ἐδέδεκε συλλογὴν τῶν νόμων τὰ λεγόμενα βασιλικά.
- 911 Θάνατος του σοφοῦ Λέοντος, τὸν διεδέχθη ο υἱός του Κωνσταντίνος ζ', ο Πορφυρογέννητος. Ἐξέλειον ο Καρολίαι ἀπὸ την Γερμανίαν, και μετῆς ἡ μοναχία εις τὸν Κορράδον Δίκαν της Φραγκονίας.
- 912 Ρόλλαν, ἡγεμὸν τῶν Νορμανδῶν, ἐδέχθη τὸν χριστιανισμόν, και τὸν ἐξήλωσε εις την Νορμανδίαν.
- 919 Θάνατος του Κορράδου, βασιλέως της Γερμανίας, τὸν διεδέχθη Ἐρρίκος α', ο Ὁρθόδοξος.
- 936 Ὁθων α', διεδέχθη ἀπὸ τὸν πατέρα του Ἐρρίκον, την βασιλείαν της Γερμανίας.
- 951 Ὁθων α', βασιλεὺς της Γερμανίας, ἐνέμεινε την Ιταλίαν, ἐστέρθη αυτοκράτορ της Ρώμης, και ἦν ὡς την Ρωμαϊκήν αυτοκρατορίαν μετὰ τὸ Γερμανικὸν κράτος.
- 959 Θάνατος Κωνσταντίνου ζ', αυτοκράτορος του Βυζαντίου, τὸν διεδέχθη ο υἱός του Ρωμανός.
- 962 Ὁθων α', βασιλεὺς της Γερμανίας ἐστεψε διὰ τὸν Πάπα τὸν υἱόν του Ὁθωνα β' διαδόχον του.
- 963 Θάνατος του Ρωμανοῦ αυτοκράτορος του Βυζαντίου, τὸν διεδέχθη ο στρατηγὸς Νικηφόρος, νυμφευθεὶς την γυναίκαν του Θεοφανῶ.
- 969 Ο Νικηφόρος ἐφανεύθη ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Ἰωάννην Τσιμισκήν, ὅστις ἀνέβη εις τὸν θρόνον παραλαβὸν κοινωνοὺς της βασιλείας τοὺς υἱούς του Ρωμανοῦ, Βασίλειον και Κωνσταντίνον.
- 970 Εισβολὴ τῶν Ρώσων εἰς την Θράκην, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τῶν αυτοκρατορικῶν στρατευμάτων.
- 976 Θάνατος του Τσιμισκή τὸν διεδέχθη ο Βασίλειος υἱός του Ρωμανοῦ, ὅστις κατέστρεψε τὸ Βουλγαρικὸν βασιλείον.
- 983 Θάνατος του β' Ὁθωνος της Γερμανίας, τὸν διεδέχθη ο υἱός αὐτοῦ Ὁθων δ'.
- 987 Οι Καρολίται ἐξεκλίθησαν της Γαλλικής βασιλείας, κ' ἐδόθη ο θρόνος εις τὸν Οθωνα Καπέτον, ἐκ του ὁποίου κατὰγονται οἱ μετὰ τοὺς βασιλεῖς της Γαλλίας. Ο Βλαδὶμυρος, βασιλεὺς της Ρωσίας, ἐνυμφεύθη την Ἀνναν ἀδελφὴν Κωνσταντίνου αυτοκράτορος του Βυζαντίου.
- 996 Ροβέρτος, υἱός του Οθωνος Καπέτου, διεδέχθη τὸν θρόνον της Γαλλίας, ὅστις κατέστησε τὰ Παρία καθεδρὰν της Μοναρχίας.
- 1000 Στέφανος υἱός του Γεῖν, Δουκὸς της Ουγγαρίας, ἐκινύθη πρῶτος βασιλεὺς αὐτῆς. Συγχρόνως ο Βολόλαος ἐκινύθη πρῶτος βασιλεὺς της Πολωνίας, κ' ἐκυρίευσε την Βοημίαν και την Μοραβίαν ἐνίκησε δὲ τὸς Ρώσους. Πρῶτος και Σάξωνας.
- 1003 Θάνατος του γ' Ὁθωνος της Γερμανίας, τὸν διεδέχθη Ἐρρίκος β', ο Δουξ της Βαυαρίας.
- 1024 Μετὰ τὸν θάνατον του β' Ἐρρίκου, ἐκλέχθη αυτοκράτορ της Γερμανίας Κορράδος β', ἐκ του οἴκου τῶν Σαλίων Φράγκων.
- 1025 Θάνατος Βασιλείου αυτοκράτορος του Βυζαντίου τὸν διεδέχθη ο ἀδελφός του Κωνσταντίνος π'.
- 1028 Θάνατος Κωνσταντίνου του η', τὸν διεδέχθη ο γαμβρός του Ρωμανός.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Κατὰ την Γραφολογίαν διάρχουσιν 25 ἄλλα εἶδη γραφῆς, τὰ ἑξῆς: 1) Ἐπιτηδευμένη, 2) Καλλιγραφική, 3) Κατεργασμένη, 4) Εὐθεία, 5) Διεσπασμένη, 6) Πλατεία, 7) Σταθερά, 8) Μεγάλη, 9) Ἀτακτος, 10) Λυσανόγραφος, 11) Ἐλαφρά, 12) Συνδεμένη, 13) Μικρά, 14) Κεκλιμένη, 15) Ποικίλη, 16) Στρογγύλη, 17) Ξηρά, 18) Ὀφιοειδής, 19) Συνεσφιγμένη, 20) Ἀπλή, 21) Κοινή, 22) Ἀναρριζομένη, 23) Λυσανόλογος, 24) Ἐντονος, 25) Χανδροειδής.

Υπάρχουν ὅμως και σύμμιχτα εἶδη γραφῆς, περιέχοντα ἐν μέρει δύο ἢ και πλείονα τῶν ἀνω 25 ἁπλῶν εἰδῶν, ὑπάρχουσι και γραφικοὶ χαρακτῆρες ἰδιόρρυθμοι, δυσκόλως κατατασσόμενοι εἰς ὁρισμένον εἶδος.

Διὰ τοῦτο ο θελὼν νὰ ἐξετάσῃ γραφὴν τινα πρέπει ἐξ ὅλων τῶν χαρακτῆριστικῶν της γραφῆς νὰ ἐξαγάγῃ συμπέρασμα περὶ τοῦ ἥθους τοῦ γράφοντος.

Ἐν συντομίᾳ ἂς ἐξετάσωμεν τὰ διάφορα εἶδη γραφῆς:

Γραφὴ Ἐπιτηδευμένη

Ἐπιτηδευμένη γραφὴ λέγεται ἐκείνη, της ὁποίας τὰ γράμματα δὲν ἔχουσι τὸ παραδεγμένον σχῆμα.

Ἡ γραφὴ αὕτη ἦτις προσελκύει εὐθὺς την προσοχήν, εἶνε ἀκριβῶς γραφὴ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐκλύουσι πρὸς ἐκτατοὺς την κοινήν προσοχήν.

Ἡ ἐπιτηδευμένη γραφὴ δύναται νὰ εἶνε αὐθόρμητος ἢ και προσποιημένη. Ὅταν εἶνε προσποιημένη γίνεται καταφανής, διότι ἄλλα μὲν γράμματα ἔχουσι τύπον ὅλος παραδόξον και περίτεχνον, ἄλλα δὲ πάλιν προβάλλουσιν ἁπλὰ και κοινά.

Ἡ ἐπιτηδευμένη γραφὴ δὲν ἀνήκει μόνον εἰς ἀνθρώπους ὑπερόχον κοινωνικῆς θέσεως ἢ μεγάλης ἡθικῆς ἐπιβολῆς. Καὶ ταπεινὸς τις ἐπαρχιώτης μικροκτηματίας, ἢ ἁπλὸς ὑπαλλήλικος δυνατόν νὰ καταληφθῇ ὑπὸ της μανίας νὰ μὴ γράφῃ ὅπως ο ἄλλος κόσμος.

Υπάρχουσιν ὅμως και ἄνθρωποι, οἵτινες οὐχὶ σπουδάζοντες ἐπιτηδεύονται γράμματά τινα, παινιδικῶς χαράσσοντες αὐτὰ πρὸς τὸ σιγῆσαι σχῆμα.

Ἐν γένει τοὺς ἔχοντας ἐπιτηδευμένην την γραφὴν κατὰ τὸν τρόπον της ἐπιτηδεύσεως, χαρακτῆρίζουσι τὰ ἑξῆς ἡθικά προσόντα: **Ἐπιτηδεύσεις, προσποιήσεις, ματαιότης, ἰδιοτροπία και ἐντονος παραφροσύνῃ.**

Ἡ Κατεργασμένη γραφὴ

Κατεργασμένη γραφὴ εἶνε ἐκείνη, της ὁποίας αἱ γραμμαὶ ἀρχόμεναι ἐκ δεξιῶν τὸν χάρτον βαίνουναι πρὸς τ' ἀριστερά ὅχι κατ' εὐθείαν ἀλλὰ κατωφερώς, ἀλλὰ καμπυλομένης ὁμαλῶς, ἀλλὰ ὀφειοειδῆς, ἀλλὰ ἀποτόμως αἰφνης καταπίπτουσαι ὡς ὑποκύντουσαι εἰς τὸν νόμον της βαρύτητας.

Ὁ καλύτερος τρόπος πρὸς ἐξακριβωσιν της κατωφερώς γραφῆς εἶνε τὸ χαρακῶμα τοῦ χειρογράφου. Ἀληθεὶς λαμβάνομεν ἐξὺ τὸν χάρκα και χαρακῶνομεν δ—6 γραμμὰς ἐπὶ της γραφῆς, συγκρίνομεν δὲ τότε την διεύθυνσιν τῶν γραμμῶν αὐτῶν πρὸς τὰς τοῦ χειρογράφου.

Ἡ Κατεργασμένη γραφὴ εἶνε συνήθως τῶν δειλῶν, τῶν ἀσθενῶν, ἐκείνων οἵτινες φοβοῦνται μὴ ἀποτύχῃσι χωρὶς νὰ δοκιμάσῃσι. Εἶνε ἐπίσης ἡ γραφὴ τῶν δισταζόντων, τῶν ἀναποφασίστων, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀναβάλλουν ἀπὸ την σήμερον εἰς την αὔριον, ἀκόμη δὲ και ἐκείνων οἱ ὁποῖοι βλέποντι ὅλα μαῦρα και σκοτεινά, οἱ ὁποῖοι μελαγχολοῦν και λυποῦνται χωρὶς νὰ ἡξέωρουν διατί, τῶν ἀπαισιοδόξων ἐπὶ τέλος.

Οἱ διατηροῦντες ἐνέργειάν τινα, οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἑαυτοὺς ἔχουσι τὰς γραμμὰς κυματοειδῆς, κατεργασμένας και πάλιν ἀνερχομένας. Ὅσοι ὅμως ἔχουσιν ἐντελὲς ἀποθαρομένην πλῆξιν και οὐδένα καταβάλλουσιν ἀγῶνα ὡς ἀνταγχιδῶν κατὰ της ἀπαισιοδοξίας ἦτις τοὺς βαρύνει.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΖΩΟΦΙΛΟΙ

Ὁ διαπρεπὴς φιλόσοφος της Χριστιανισμοῦ, Ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, Ἅγιος Ἰερόθεος τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη ἐορτάζεται την 4ην Ὀκτωβρίου κατ' ἡν ἐορτάζεται και ἡ μνήμη τοῦ ἐν τῇ Δύσει ἁγίου Φραγκίσκου της Ἀσολίης, μεγάλου ζωοφίλου ἡσαστοῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 13ου αἰῶνος εἰς τὸν ἀφιερωθῆναι ἡ παγνόμενος ἡμέρα τῶν Ζώων.

Ὁ Ἅγιος Ἰερόθεος εἰς μνήμην τοῦ ὁποίου ἀφιέρωθη και ἡ μὲ την ἐορτὴν τὸν συμπίπτουσα ἡμέρα τῶν Ζώων ἐν Ἑλλάδι, ὑπῆρξε μέγας προστάτης, θεραπευτῆς, και ἐλευθερωτῆς τῶν Ζώων. Οὗτος ἐδίδασκεν τοὺς ἀνθρώπους ἀνθρωπίνως, και ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἅλλον φυσικὸν κόσμον ἀποκαλύπτει την εὐγένειαν της Ψυχῆς.

Ἐἰς γὰρ ψυχῇ φιλοζῶον οὐκ εἰσελεύσεται οὐραία ἐκρήναις οὐ μέγας οὗτος χριστιανὸς φιλόσοφος και ζωόφιλος. Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο φροντίζει νὰ καλλιεργήσῃ και ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀία παντὸς ἐπαινοῦ και υποστηρίξεως Ἐταιρία Προστασίας τῶν Ζώων.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ συμφορὰ του

Κάποιος ο ὁποῖος ἀπὸ ὑπάλληλος ἔγινε διευθυντής, ἐρωτήθη εἰς ἐν ἐκκλησιαστικόν ἀπὸ τῆς νέας τοῦ θεοῦ, ἀπήντησε:

—Ἡ μόνη διαφορά μετὰ τῆς παλαιᾶς και της νέας εἶνε, δι' ἐνὸς πῶτος ἡ διατυχία μου ἦτο ὅταν ο Φεβρουάριος εἶχε 29 ἡμέρας, τώρα ἡ συμφορὰ μου εἶνε ὅταν ἔχη 28!

Διαφορὰ μπιφτεμιοῦ

Εἰς τὸ ἐστιατόριον ἐρωτᾷ ο πελάτης τὸν γαρσόνι:

—Γιατὶ το χθεσινὸν μπιφτέκι ἦταν μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ σημερινόν;

Και ἀπαντᾷ τὸ γαρσόνι:

—Διότι και τὸ χθεσινὸν βῶδι ἦταν μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ σημερινόν!

Γιὰ τοὺς προικισθέντας

Ἀκούω, ἀγαπῶντι Γιάννην, ἔλεγεν ἕνας Ἀγῆλος εἰς ἕνα φίλον του, δι' ὁποῖον νὸ παντρεύθῃ. Εἶνε ἀλήθεια;

—Μάλιστα.

—Πρέπει λοιπὸν νὰ σοὺ δώσω μιὰ συμβουλή. Νὰ μὴ πᾶρῃς, φίλε μου, γυναῖκα ἀνέωτη ἀπὸ την ἀΐα σου. Ὅταν παντρευθῇς καὶ γὰρ, ἀξία ἀκριβὰς πηνύειν σελλινία και ἡ γυναῖκα μου ἐξήντα δύο. Ὅσες δὲ φορεῖς συνέβη νὰ φιλονεύσωμε, κείνα τὰ δώδεκα σελλινία πού περιόσεναι, ἔδιναν κ' ἔπρεπαν στή γλυκύτῃ σου!

ναι, αὐτοὶ γράφουν ὅλος κατωφερώς.

Τινὲς γράφουν εὐθύτητα και μόνον ἡ ὑπογραφή των εἶνε κατωφερῆς. Τισαύτη ἦτο ἡ γραφὴ τοῦ ἀτυχοῦς αυτοκράτορος τοῦ Μεζίκου Μαξιμίλιανου.

Εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ παράδειγμα τοῦτο τῆς γραφῆς ἰδίωμα ἡ γραφολογία μεταβαλλομένη εἰς προφητίαν δύναται νὰ προείπῃ τέλος μοιραίων, θάνατον τραγικόν, πολλὰς αὐτοκτονίας.

Τὰ γενικά χαρακτῆριστικά των κατωφερώς γραφόντων εἶνε: **Ἐλλειψίς, θελήσας, δυσπιστία πρὸς ἑαυτοὺς, τάσις πρὸς αὐτοκτονίαν, ἡθικαὶ ἀνησυχία, ὑποκονδρία, φυσικὴ και ψυχικὴ κόπωση, κακὴ ὕγεια.**

ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΣΗΜ. Εἰς τὰ προσεχῆ φύλλα θὰ ἐξετάσωμεν νὰ ἄλλα εἶδη γραφῆς.

ΤΑ ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙΑ

Μὲ την λέξιν **παρτσούκλι** ὀρίζεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν γλῶσσάν μας τὸ παρωνύμιον, τὸ ὁποῖον ὁ τύπος **παρωνύμι**, δι-εσώθη μόνον εἰς τὸν Πόντον, ὅπου ὅμως σημαίνει και τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίθετον (**ἔξηναν** **αὐτον παρωνύμι**—τοῦ βγαλὸν παρτσούκλι). Ὀλίγα μόνον μέρη ἀποταλοῦν ἐξαιρέσειν εἰς τὴν πανελληνίαν αὐτὴν διάδοσιν της λέξεως παρτσούκλι: εἰς τὴν Λέσον ἐπὶ παραδειγματὶ δὲν εἶνε γνωστὴ, ἀντὶ αὐτῆς δὲ λέγουσι **παρ-νόμι**, **παρονόμι**, **ἐπινόμι**, ἀλλοῦ δὲ ἀλλοὶ λέξεις ὑπάρχουν κατὰ μὲ τὸ παρτσούκλι και τὰς μεταχειρίζονται ὅπως και αὐτὸ εἰς τὴν Σύρον τὸ **περιγέλιο**, εἰς τὴν Χίον τὸ **παρπαγκῶμι**, εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὸ **παράνομα**, **παράβαρμα** και **παρονόμι**.

Ἀλλὰ πόσα εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν παρωνυμίων; Πότε και πῶς γεννῶνται; και πόσα ἢ οὐκ ἔστιν ὁ πρὸς τὰ κύρια ὀνόματα;

Τὰ παρωνύμια προϋποθέτουν συνήθως τὴν ὑπαρξιν τῶν κυρίων ὀνομάτων, διότι αὐτὰ μὲν τὰ δημιουργεῖ ἡ ἀνάγκη νὰ διακρίνεται τὰ άτομα μιᾶς κοινωνίας, ἐν ἣ τὰ παρωνύμια πλάττονται ὅχι ἀπλῶς ἐκ της ἀνάγκης της διακρίσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει ὁσάκις τὰ κύρια ὀνόματα δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ διακριθῶν τὰ φέροντα αὐτὰ άτομα (δύο Γεώργιοι) ἢ ὁσάκις πρόκειται νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαίτερον τι χαρακτῆριστικὸν ἐνὸς ἀτόμου, ἀλλὰ και ἀπὸ την διέθεσιν τῶν ὁποίων ἔχουν οἱ ἄνθρωποι νὰ σκώψουν και νὰ μυκτηρίσων διὰ τοῦτο πολλὰ παρωνύμια εἶνε σκωπτικά και χλευαστικά. Πολλοὶ τὰ παρωνύμια ἀποτελεῖ τὴν προεπιβίβαν τοῦ ὀνόματος και διὰ τοῦτο πολλὰ ὀνόματα προήλθον ἀπὸ παρωνύμια, ἀποδείξεις τῆς οἰκονομικῆς ὀνόματι **Ἀλευράς, Δοντάς, Δόξας, Μυλωνάς, Τόσχας** κτλ. τὰ ὁποία ἦσαν παρωνύμια και μάλιστα σὺν τῇ χρόνῃ ἐπακράτησαν τὸν κυρίων ὀνομάτων παρὰ τὰ ὁποῖα ἀρχικῶς ἐπλάσθησαν. Ὅτι τοῦτο ἐγένετο και εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν ἀποδεικνύει τὸ **Βραχύλος, Γάστρον, Γυνάθων, Δονάς, Ἰέραξ, Κακίνος, Κεφάλων, Κολονός, Κόρινθος, Κύντορος, Κύλλων, Λέπτος, Μάκρων, Μάκωνας, Μικελός, Ὀσφύων, Πάχης, Πίθηκος, Ραμφίας, Σαυριόδης, Στοιμῆς, Στερόβων, Φαλακρίων, Φλέβων, Χαϊτίδης, Χιλὰς, Χνοδάς** κ.ά.π. Ὅλα αὐτὰ τὰ κύρια ὀνόματα ἦσαν κατ' ἀρχὰς παρωνύμια και ἔχον ἀποδοθῇ εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐχαρακτήριζαν ὁμοτύπως πρὸς τὰ ὅσα τῶν λέξεων τούτων σημαίνοντα.

Ἡ δημιουργία παρωνυμίων ἐξεκολουθεῖ και ἀπὸ τὰς μεταγενεστέρους χρόνους π.β. **Ἀπαλλάνιος** ο **Δύσολος**, ο **Κρόνος**, ο **Μαλακός**, ο **Μῦς** και κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς ὅπως φαίνεται ἀπὸ τοὺς Βυζαντινούς ἱστορικοὺς και χρονγράφους.

Τὰ νεοελληνικά παρωνύμια, τὰ ὁποῖα ἀκούονται εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουν Ἑλληνοί, εἶνε σπουδαῖον κεφάλαιον τοῦ ἔθνικος μας βίου και ἡ ἐξέτασις των θὰ μᾶς ἐδίδασκε πολλὰ περὶ της καταστάσεως και τοῦ πολιτισμοῦ της κοινωνίας μας και θὰ διεφύτιζε τὸν βίον και τὴν ἱστορίαν τοῦ λαοῦ μας. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ τοῦτο περιορίζομαι εἰς τὰς ἐπομένας δύο παρατηρήσεις. Εἶναι γνωστὸν δὲ πολὺ ὅλγα εἶναι τὰ παρωνύμια τὰ ἀποδιδόμενα εἰς γυναῖκας, αἷτια δὲ εἶνε ὅτι ἐν νομιζέται τὸ πρᾶγμα ἀπρεπές, ἀποδείξεις τὸ πλῆθος τῶν σκωπτικῶν και ὀνειδιστικῶν λέξεων μετὰ τὰς ὁποίας χρακτηρίζεῖ ο λαὸς μας κακὰς γυναῖκας ἰδιότητος, ἀλλ' ἐπὶ ο βίος αὐτὸν εἶναι ἀκόμη περιωρισμένος και δὲν εἶνε πολὺ δημόσιος. Διὰ ν' ἀποδοθῇ και ν' ἀποκρυσταλῶθῃ σκωπτικὸν παρωνύμιον ἀνάγκη τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον θὰ χαρακτῆρισθῇ μετὰ αὐτὸ νὰ παρουσιάζῃ κακὴν ἰδιότητα, ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον ἀμέσως νὰ προσπίπτῃ, ἀλλὰ πρωτίστως και κυρίως τὸ πρόσωπον αὐτὸ νὰ εἶναι πολὺ δημόσιον, ἐκ τοῦ μικροῦ δὲ ἀριθμοῦ σκωπτικῶν παρωνυμίων ἀποδιδόμενων εἰς γυναῖκας συνάγεται ἐμμέσως χαρακτῆριστικὸν διδάγμα σχετιζόμενον μετὰ τὴν θέσιν της γυναίκας παρὰ τῇ καθ' ἡμᾶς λαῷ. Καὶ ἄλλην δὲ παρατήρησιν εἰς ἱσοῦ ἀξίολογον περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πορίζομεθα, ὅταν μελετῶντες τὰ παρωνύμια παρατηρήσωμεν ὅτι ὑπάρχει ὁλόκληρος τάξις παρωνυμίων ἀποδιδόμενων ὑπὸ μαθητῶν εἰς διδασκάλους και ἀντιστρόφως ὑπὸ διδασκάλων εἰς μαθητὰς.

Ἀλλὰ κατὰ τίνα θάσιν πρέπει νὰ γίνε-ται ἡ ἐξέτασις; Συνήθως χωρίζουν τὰ παρωνύμια εἰς τὰς τάξεις ἀπὸ ἰδιότητων τοῦ σώματος ἢ τοῦ πνεύματος, ἀπὸ συνήθειων, ἀπὸ ἐπαγγελμάτων, ἀπὸ πράξεων, ἀπὸ συγκρίσεως πρὸς ἄλλα πρόσωπα ἢ πρὸς ζῷα ἢ πρὸς πράγματα, ἀλλ' ὁ χωρισμὸς αὗτος εἶνε ἐξωτερικὸς. Μὲ τοιαύτην θάσιν ὁ Kretschmer ἐχώρισε τὰ παρωνύμια εἰς τὸ σύγγραμμά του περὶ της διαλέκτου της Λέσον και εἰς τὸ βιβλίον του περὶ της διαλέκτου τῶν νοτίων Σποράδων ο Dietrich. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν παρωνυμίων πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀρχὴ και ἡ γένεσις των, νὰ ζητηθῇ δηλαδὴ και νὰ ἐξακριβώνεται, ὁσάκις εἶναι τοῦτο δυνατόν, διὰ τίνα λόγον και πρὸς ποῖον σκοπὸν ἐπλάσθη τὸ παρωνύμιον, οὗτω δὲ θὰ προκύβῃ φυσικὴ και ὀρθὴ διακρίσις τῶν παρωνυμίων εἰς δύο τάξεις α) εἰς παρωνύμια καθαρῶς σκωπτικά, ὅσα δηλαδὴ ἐδημιούργησαν ἡ παρατήρησις ἰδιότητος κακῆς ἢ ἐπιμέμπτου μετὰ σκοπὸν τὴν χλεύην και τὸ σκῶμμα και β) εἰς παρωνύμια διὰ τῶν ὁποίων ἐξαίρεται τὸ γινώσκμα ἀτόμου ἵνα διατελλεταὶ τὸ ἔχον αὐτὸ ἀτόμον ἀπὸ ἄλλων ἀτόμων. Πολλοὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐπλάσθη τὸ παρωνύμιον και τὰ τοιαῦτα κατὰ τὰς σχετικὰς ἐργασίας πρέ-πει νὰ ἀποτελέσων χωριστὴν τάξιν.

Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐμελέτησα τὰ παρωνύμια της ἰδιαίτης μου πατρίδος Κεφαλληνίας και τὰς παρατηρήσεις μου, τῶν ὁποίων εἶδω ἐδῶ μικρὸν ἀπάντημα, δημοσιεύω εἰς τὸν 5' τόμον τοῦ Λεξικο-γραφικοῦ Ἀρχείου, τοῦ ἐκδομένου δη-λαδὴ ἀπὸ τοῦ 1915 ἐτησίου δημοσιεύμα-τος τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ της ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐκεῖ καταχωρίζω πλήρη κα-τάλογον τῶν γνωστῶν Κεφαλληνικῶν παρωνυμίων, ἐδῶ ἀρκουμαι ν' ἀναφέρω χίρην τῶν ἀναγνωστῶν ὀλίγα μόνον σκω-πτικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διαφύεται ὁ βίος της νήσου και φαίνεται πῶς οἱ Κεφα-λήνες σκώπτουν και μυκτηρίζουν.

Ἀπὸ τῶν ὀνομάτων της συζύγου **Ἀγά-θος**, ἡ ὁποία ἐξήκει, φαίνεται, μεγάλην ἐπὶ τοῦ συζύγου της ἐπιβολήν, ὠνομάσθη ο σύζυγος **Ἀγαθός**, ὅπως ἄλλος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν αὐτὴν μετὰ τὸν πρῶτον τό-χην, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον ἡ σύζυγος ὠνομά-ζετο **Τζαῖρα**, ἔλαβε τὸ ὄνομα **Τζαῖρας** και ἄλλος **Σαντοῦσος** ἀπὸ της συζύγου **Σαντοῦσας**. Ὁρθοκλήπτως τὸν ὁποῖον διέκρινε πολὺς θαυμασμὸς πρὸς τὴν ρω-σικὴν αὐτοκρατορίαν, ἔλαβε τὸ παρωνύμιον **Ἀγία Ὀνίτσα** και ἄλλος διὰ τὸν αὐ-τὸν λόγον ἐπωνομάσθη **Ρουσία**. Τὸ ὄ-νομα τοῦ Ὀγγρον πολιτικοῦ **Ἀνδράσση** ἀπεδόθη, εἰς ἄνθρωπον μετὰ μεγαλειώδεις παραστήσεις, εἰς ἄλλον δὲ τὸ ὄνομα τοῦ **Σαλιβουρῆ**. Ἡ συνήθεια πολλῶν νὰ ἐπαναλαμβάνουν ὅταν ὁμιλοῦν εἰτε τὴν αὐτὴν λέξιν εἰτε τὴν αὐτὴν φράσιν διδῶν πολλὰς ἀφορμὴν νὰ πλάσθων παρωνύ-μια. Κουρεὺς, ὁ ὁποῖος ἐκαμνε πολλὴν χίρην, ὅταν ὁμιλεῖ, της λέξεως **ἀντιση-ψία** ἐπωνομάσθη **Ἀντισηψίας**, ἄλλος δὲ περίφημος, διότι ἐπαναλάμβανε συχνὰ τὴν φράσιν: **ἂς ὑποθέσωμεν** ὠνομάσθη ο **ἂς ὑποθέσωμεν** και ἄλλος ο **Ἀπὸ τούτες τοὶ νομνέτες** και ἄλλος ο **Αὐτὸ ἐνατάλαβες** και ἄλλος **Βορνί-γης** ἀπὸ την ἱταλικὴν φράσιν *uoi dire*, τὴν ὁποῖαν ἀνεμείγνυν εἰς τὸν λόγον του.

Εἶναι γνωστὸν πόσον ἁλός θεωρεῖται ἡ **γαλιάνθη** ἄνθρωπος λοιπὸν τὸν ὁ-ποῖον ἐχαρακτήριζεν ἀκρίτως φλυαρία ἐπωνομάσθη **Γαλιάνθη**. Τὸ κοκκινωπὸν τοῦ προσώπου ἀνθρώπου τινὸς ἐνεθόμιζε τὸ γαύφαλλον, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐρώθη ὁ-μοτύτης και ἐπλάσθη τὸ παρωνύμιον **Γα-ροῦφαλλος**. Ὁρασοειδὲς τις μετὰ τὸ ὄνο-μα Γιάννης ἐπωνομάσθη **Γιάννης τσῆ φωνιᾶς**, ἄλλος δὲ σκυθρωπὸς και κατη-φρῆς ἐπωνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἀνέμου τοῦ συνοδευομένου συνήθως ἀπὸ τρικυμίας και θύελλαν **Γραῖγος**. (Ἀκολουθεῖ)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30ῃ Δεκεμβρίου 1933) 8.794.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ και ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ και ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Κάιρον, Ἀλεξάνδρεια, Ζαχαζή.

Ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα της Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργα-σίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν και τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφερόντων ὁρων. Δέχ-εται δὲ καταθέσεις (εἰς πρῶτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ και ταμιευτηρίᾳ) με-τὰ εὐνοικῆς ἐπιτόκια.

Εἰδικὰ ἐννόηται, και συγκαταβατικοὶ δροὶ διὰ τὰς καταθέσεις, τὰ ἐμβόλια τα και τὰς ἐργασίας ἐν γένει τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ πληθεῖς δάντων ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας της Βορείου Ἀμε-ρικῆς και τοῦ Καναδά, εἰς δὲ ἀνταποκριτῆς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλυτέρων Ἀμε-ρικανικῶν Τραπεζῶν.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΝΑΓΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Είς τὸν ἐπαρχιακὸν Τύπον διεξάγεται ζωηρὴ ἡ συζητήσις περὶ τῶν ὀφελῶν τὰς ὁποίας θὰ ἔχουν ἐκ τοῦ Τουρισμοῦ τὰ διάφορα ἐνδιαφέροντα τουριστικὰ σημεῖα τῆς χώρας καὶ ἰδίως τὰ νησιά, καὶ ὅσον ἡ συζητήσις ἀνάβει τόσῳ περισσύτερον ἀποκαλύπτονται τὰ χάριτα μᾶς καὶ ἡ ἀδελφία ἐκμετάλλουσι ἡ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς τουρίστας.

Ἐπειδὴ τὸ θέμα εἶνε ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος καὶ διὰ τοὺς Κυθηρίους, καὶ διότι αὐτὸ συμβαίνει καὶ πρὸς μᾶς συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλους, διὰ τοῦτο μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας μᾶς τὴν κατωτέρω λίαν διαφωτιστικὴν ἐπιστολὴν «Ἐνὸς Κερκυραίου» δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἔγκριστον συνάδελφον τῆς Κερκύρας «Ἐπὶ τὴν ἡμέραν», πρὸς παρηγορίαν καὶ τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς νήσου τῆς «Ἀφροδίτης». Γράφει λοιπὸν ὁ «Β»-νας Κερκυραῖος.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κερκύρα καὶ Τουρισμός», βλέπω τὰ ἀποδίδει εὐθὺς εἰς τοὺς περὶ τὸν τουρισμὸν, διότι, ἐνῶς εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Τήνου μετέβησαν 50.000 προσκυνηταί, εἰς τὸ ὅριον νησί μᾶς πόλιν συνεστραφέντες ἔσαν ἐφέτος εὐαριθμοὶ φιλοθεάμονες ξένοι.

Θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι, ὁ Τουρισμὸς στὴν νήσον μᾶς, δὲν εἶνε δύνατον νὰ κινήθῃ παύση. Τὶ θέλετε νὰ κινήσῃ ὁ Τουρισμὸς, ὅταν δὲν ὑπάρχει καμία ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία; Ὁ ξένος πού ἐρχεται εἰς τὴν Κερκύρα, πρέπει νὰ εἶναι βαθυλόγος, διὰ νὰ ἀναποκρίθῃ εἰς τὰ ἐξῆς ἐνὸς ταξιδίου μὲν ναίον μόνον δραχ. 650 καὶ ἐξωφρενικὰ ἀκριβὴν διαμονήν.

Διὰ νὰ λάβῃτε μίαν ἰδέαν τὴν γίνεσθαι στὴν Τήνον καὶ τὴν Κερκύραν, λάβετε παρακαλῶ, σημεῖωσιν τῶν κατωτέρω ἀριθμῶν.

Τὸ εἰσιτηρίον α' θέσεως ἐκ Πειραιῶς διὰ Τήνον εἶνε δραχ. 150, ἐναντί τοῦ εἰσιτηρίου α' θέσεως Πειραιῶς-Κερκύρας, τὸ ὅποion εἶναι δραχ. 650 καὶ δὴ μὲ τὸ ἀπὸ τῶν «Λέων».

Διὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰς Τήνον τρία άτομα μετὰ 5 βαλιτσῶν, τὴν μεταφοράν αὐτῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, τὴν ἐπαγγελματοφάναν πάλιν τῶν βαλιτσῶν (κατὰ τὴν ἀναχώρησιν) ἐκ τοῦ ξενοδοχείου εἰς τὴν ἀποβίβασιν καὶ δὴ λειμνοβουλία ἐπιβίβασης, ἐπλήρωσαν ἐν συνόλῳ δραχμὰς πενήντην. Τὰ αὐτὰ άτομα καὶ αἱ αὐταὶ βαλιτσὴ εἰς τὴν Κερκύραν, διὰ μόνον τὴν ἀποβίβασιν ἐκ τοῦ ἀεροπλάνου, ἐπλήρωσαν δραχ. 100, εἰς καίτοι πᾶσι δώσαντα χρεῖρα βοηθείας μεταφορᾶς τῶν βαλιτσῶν ἀπὸ τὴν λείμνον εἰς τὸ πῶτον ἀνακλίσθαι τῆς ἀποβίβας δραχ. 20, καὶ τέλος διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν εἰς οἰκίαν παρὰ τὴν πλατείαν δραχ. 100, ἐν ὅλῳ δὴ μόνον ἀποβίβαν μετὰ μεταφορᾶς ἀποσκευῶν δραχ. 220.

Καὶ αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην ἐνέπυον τοῦ ξένου πού ἐπισκεπτεται τὴν Κερκύραν.

Μία ἐντράδα (πᾶσι χορταστικῶτατον) εἰς τὸ καλλιτέριον ἐστιατόριον τῆς Τήνου εἶνε δραχ. 12, μίαν δὲ μερίδα ἐκ πελωρίων μπαμπούσιν δραχ. 13. Τὰ φρούτα εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Τήνου ἔχουν τὰ μὲν ἀχλάδια καὶ ροδάκινα δραχ. 5 ἡ δὲ καὶ τὰ δὲ ἐκλεκτὰ σταφυλὰ δραχ. 4 ἡ δὲ καὶ τὰ καλὰ δηληδύ, μπαμπούκια, κόκτες καὶ φῶ. 30 ἡ δὲ καὶ (ἐναντί δραχ. 18 τὴν λίτταν ἐξῶ), οἱ δὲ κολλοὶ δραχ. 10 ἡ δὲ καὶ. Ἐνα δωμάτιον μὲ δύο κλινὰς εἰς τὸ ὑπαιθέριον ξενοδοχείου τῆς Τήνου «Πολυμήριον» ἔχει μόνον δραχμ. 75.

Καὶ τώρα θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἐρωτήσω: Τί εἶναι δύνατον νὰ κινήσῃ ὁ Τουρισμὸς, ὅταν ὁ ξένος στὴν Κερκύραν συναντᾷ τέτοια ἀκριβείαν;

Τοὺς ξένους δὲν εἶνε δύνατον νὰ τοὺς ἐλκύσῃ ὁ Τουρισμὸς, ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ ὅποιοι, μολὶς ἔλθω τὸν τόπον μᾶς ἕως ἔνεος ἡ πρώτη μας φροντίς εἶναι νὰ τὸν ληστεύωμεν, διὰ νὰ τὸν κἀνωμεν νὰ ἀκούσῃ Κερκύρα καὶ νὰ σηκώσῃ τὴν τράχηλον.

Πολὺ ὁδὸς εἶνε ὁ συλλογισμὸς τοῦ «Κερκυραίου» ὅτι: «τοὺς ξένους δὲν εἶνε δύνατον νὰ τοὺς ἐλκύσῃ ὁ Τουρισμὸς ἀλλ' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι». Ἀλλὰ τί θὰ πῇ ὁ ἰόνιος συμπολίτης μᾶς ὅταν μᾶς πῇ ὅτι ὁ θέλων νὰ μεταβῇ ἀπλῶς ἐκ Πειραιῶς εἰς Κερκύρα χρειάζεται ἕνα ἀποστράγγιστον πεντακοσιδράχμιον, καὶ ἂν θέλῃσιν κατόπιν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδιῶν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ποταμὸν θέλει ἔτερον πεντακοσιδράχμιον, καὶ ἂν οὐκ ἐκφύγῃ νὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Μονὴν θέλει ἐτις ἔτερον πεντακοσιδράχμιον, δι' ἀποστάσεις δηλαδὴ ὀλίγων χιλιόμετρων, καὶ ἀναλόγως διὰ τ' ἄλλα σημεῖα τῆς νήσου μᾶς;

Ὅσον διὰ τὴν διαμονὴν καλύτερα νὰ μὴ μιλήσωμε. Πιθανὸν νὰ ἔχῃ καὶ ὁ τόπος ὁ δικός μας λίγα ἀχλάδια φθινὰ καὶ ὀλίγα ροδάκινα, ἀλλ' αὐτὰ δυστυχῶς δὲν εἶνε τὸ ὅλον. Ὁ Τουρίστας θέλει καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα τῶν ὁποίων στερούμεθα.

Προσφάτως ἐπεσκέφθη τὰ Κύθηρα ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς Πειραιῶς καὶ ἔφυγεν μὲ δυσάρεστους ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν χαριτωμένην μᾶς πρωτεύουσιν. Δὲν λείπει βέβαια ἡ καλὴ διάθεσις καὶ ἡ φιλοξενία τῶν κατοίκων, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται ὅτι ἕνας ξένος ὁ ὅποιος φθάει εἰς τὴν νήσον, δὲν ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ φύγῃ μὲ καλὰς ἐντυπώσεις ὅταν πρὸς αὐτὸν ν' ἀποκρίσῃ τὰς ἐντυπώσεις αὐτὰς ὀφείλει νὰ πωλήσῃ τὴν περιουσίαν του, ἂν ἔχῃ, ἢ νὰ μεταβληθῇ ἐπὶ πολλὸν χρόνον εἰς Ἁγίον Ἰωάννην τὸν Νηστευτὴν.

Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ τώρα, ὅτι ὁ Τουρισμὸς θὰ καταντήσῃ καμικὴ ἐκφορὰς ἐάν δὲν ἐννοηθῇ ἀπὸ πάντας καὶ κυρίως ἀπὸ τὸ Κράτος, ὅτι Τουρισμὸς σημαίνει φθινὴ καὶ πρωτίστως συγκοινωνία. Τὰ λοιπὰ ἔρχονται μόνα τὰ κατὰ τὴν συνήθειαν συστάσεως καὶ προπαγάνδας πρὸς τοὺς κατοίκους.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΜΑΣ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΝ ΑΤΥΧΗΜΑ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

Ἐκ Ποταμοῦ. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μᾶς).—Ἡ εορτὴ τῆς Μυρτιδιώτισσης ἐτελέσθη ἐφέτος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐν ἐξαιρετικῇ συρροῇ κόσμου. Καὶ τοῦτο διότι θὰ ἱερουργῇ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μᾶς, θὰ ἐγκαταστήσῃ τὸ νέον μαρμαρίνον καὶ πολυτελὲς θρόνον τῆς Θεοτόκου τὸν ὁποῖον ἐδώρισεν ὁ κ. Παναγ. Ἱερ. Εὐαγγελίου Κρίθαρης, καὶ θὰ ἐκαίοντο διάφορα πυροτεχνήματα τὴν παραμονὴν τῆς εορτῆς καὶ μετὰ τὸν ἑσπερινόν.

Πράγματι, ὁ ἱερός ναὸς κατεκλύσθη κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς εορτῆς ἐνθα μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθη ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τὸν ὁποῖον ὅλος ὁ κόσμος ἐξεχύθη εἰς τὸ ἀπέραντον προαύλιον ἐνθα ἐκάσαν τὰ πυροτεχνήματα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπικολούθησε χορὸς διασκέσας μέχρι πρωτῆς.

Τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς καὶ ἀπὸ ἐνωρίς ὁ ἱερός ναὸς κατεκλύσθη καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς πανηγυριστάς. Εἰς τὴν ἱερουργίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μᾶς κ. Δωρόθεος μετὰ διαφόρων ἱερέων, μετ' ὧν ἐγένετο ἡ ἐγκαθιδρύσις τῆς Ἀγίας Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν νέον μαρμαρίνον θρόνον τῆς.

—Ὁ λόγος τοῦ Μητροπολίτου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ὁ Σεβασμιώτατος ἐξεφώνησε ἐξαιρετικὸν λόγον λαβὼν ὡς θέμα τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητὸν «Ἀγίασον Κύριε τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἐν ἐμπείρῳ τοῦ Οἴκου Σου», καὶ ἐπέλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν ἐξητημένων τέκνων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ ἅτινα πάντοτε προσέφερον καὶ προσφέρουν γενναιοφρόνως ὑπὲρ τοῦ μοναδικοῦ ἱεροῦ μᾶς ἱδρύματος, ἰδιαιτέρως δὲ ἐπήνεσε καὶ ἐθαύρασεν τὸν δωρητὴν τοῦ θρόνου κ. Παναγιώτην Κρίθαρην τοῦ ὁποῖου τὸν ἱερέα πατέρα αἰδοσιμώτατον κ. Εὐαγγελίου Κρίθαρην, παρόντα καὶ συμμετέσχοντα τῆς ἱερουργίας, προσεχίρουν τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὸ ἔξωμα τοῦ Οἴκου μᾶς.

Ὁ τὸσον ἐπίσκοπος λόγος τοῦ Μητροπολίτου μᾶς ἐνεπείκει ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας αὐτὸν πανηγυριστάς. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ κόσμος ἤρχισε ἀποχωρῶν εἰς τὰ χωρία του ὅταν ἔξαφνα συνέβη ἕνα αὐτοκίνητιστικὸν δυστύχημα προκαλέσαν βαθεῖαν συγκίνησιν εἰς πάντας.

—Τὸ δυστύχημα τοῦ αὐτοκινήτου.

—Ἡ σωτηρία τῶν ἐπιβατῶν.

Μία ὁμάς πανηγυριστῶν ὑπὲρ τοὺς εἰκοσιπέντε ἐκ Μυλοποτάμου, ἐπιβὰς αὐτοκίνητου τοῦ ἐκ Καρβουνάδαν κ. Παναγ. Κασμάτη ἡ Βουισά, ἐξεκί-

νησε διὰ τὸν Μυλοπόταμον. Καθ' ἣν δὲ μὲς στιγμὴν τὸ αὐτοκίνητον ἐφθάνει εἰς τὴν πρώτην καμπὴν τῆς ἀνηφορικῆς ὁδοῦ τὴν ὅχι μακρὰν τῆς Μονῆς, ὁ σωφὲρ θελήσας ν' ἀλλάξῃ ταχύτητα δὲν τὸ κατόρθωσε, διότι ἡ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου εἶχε σβύση, τὰ δὲ φρένα πλημμελῶς λειτουργοῦντα, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συγκρατήσουν τὸ αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον οὕτω ἐπετάφη ὀλοταχῶς πρὸς τὸ ὅπισθον. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ν' ἀνατραπῇ τὸ αὐτοκίνητον πρὸς τὸ ὅπισθεν τῆς καμπῆς τῆς ὁδοῦ κενόν, καὶ νὰ συντρίβῃ τελείως, χωρὶς παραδοξότατα ἡ μηχανὴ τὸν νὰ πᾶθῃ τίποτε καὶ χωρὶς, ἐπίσης παραδόξως, νὰ φονευθῶσιν οἱ ἐπιβάται διότι μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τὸν ἐσταμάτησε ἐμποδισθὲν ἀπὸ τινος λίθους καὶ μὲ τὴν μηχανὴν πρὸς τὸν Ὀυρανὸν ἐστραμμένην!

Ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ὁ σοβαρώτερον τραυματισθεὶς ἦτο ὁ κ. Γεώργιος Ἰακ. Πιστὸς ὅστις ὑπέστη κάταγμα τοῦ μηροῦ. Οἱ λοιποὶ πάντες σχεδὸν ἐτραυματίσθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον ἀκινδύνως. Περιττὸν νὰ λεχθῇ ποῖος τρόμος κατέλαβε καὶ τοὺς ἐκ τῆς Μονῆς θεατὰς, οἵτινες εἰς τὰς φωνὰς καὶ τὰς ἐπικλήσεις τῶν τραυματισθέντων ἐσπευσαν ἀμέσως ἐπὶ τόπου διὰ νὰ παρῶσιν βοηθείαν.

—Ἡ μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν.

—Ἀναγκαῖα ἡ διαπλάτυνσις τῆς ὁδοῦ.

Τοὺς τραυματίας μετέφερον διὰ τὸ αὐτοκίνητον τῶν οἱ ἐκ Ποταμοῦ κ.κ. Ἀδελφοὶ Μεγαλοκονοῦμου εἰς τὸ ἐν Ἀγίῳ Ἡλίῳ λατρεῖον τοῦ κ. Φασιᾶ πρὸς περιθάλψιν. Ὅλοι τὸν ἡσθάνθησαν μέγαν τρόμον, καὶ ὅταν ἐξήλθον τὸν συντριβέντος αὐτοκινήτου ἐδόξαζον τὴν Μυρτιδιώτισσαν εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ ἀπέδωκαν τὴν σωτηρίαν τῶν. Καὶ πράγματι, προσεβίβη μεγάλην ἐντύπωσιν τὸ γεγονός, πῶς ἐν τῷ αὐτοκίνητον συνετρίβη, οὐδεὶς ἐφρονεῖται ἐκ τῶν 25 ἐπιβατῶν!

Εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνετράπη τὸ αὐτοκίνητον εἶχε πεσεῖν καὶ ὁ μακρυτὸς Ἐπίσκοπος Κυθηρῶν Καθαβὰς.

Κατόπιν τοῦ αὐτυχεύματος αὐτοῦ πάντες ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς λάβῃ μέτρα διὰ τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν Μονὴν ὁδοῦ καὶ τὴν ἐν γένει διαρρυθμίσιν αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐμπεδωθῇ τοῖς λοιποῖς ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν προσκυνητῶν εἰς τὰ ἐκτελούμενα τὴν συγκοινωνίαν μὲ τὴν Μονὴν αὐτοκίνητα. Βεβαίως θ' ἀπαιτηθῇ μεγάλη δαπάνη πρὸς

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ "ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ,"

Ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρίας προστασίας τῶν Ζώων ἀπεφασίσθη ἡ ὁργάνωσις καὶ ἐφέτος διὰ δευτέραν φοράν τῆς Παγκοσμίου ἡμέρας τῶν Ζώων κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἡμερομηνίαν τῆς 4ης Ὀκτωβρίου.

Ἡ ζωοφιλικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσις, τελευτούμενη ἤδη ἀπὸ τοῦ 1928 εἰς τὰς ἄλλας χώρας, εἶνε ἀφιεωμένη εἰς τὸν Ἁγίον Φραγκίσκον τῆς Ἀσσίζης τὸν κατ' ἐξοχὴν ζωοφιλον Ἁγίον, οὗ ἡ μνήμη ἐορτάζεται κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν. Ἐπειδὴ ὁ Ἁγίος Φραγκίσκος δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἑορτολόγιον, ἡ Ἑταιρία ἀνεκήρυξεν παρ' ἡμῶν πρὸς Ἁγίον προστάτην τῶν Ζώων τὸν πᾶσι τῶν Ἑλλήνων τῶν Ἀθηνῶν Ἱεροθέον, μεγάλον ἐπίσης ζωοφιλον οὕτινος ὁ ἑορτασμὸς συμπίπτει μὲ τὴν Παγκόσμιον Ἥμέραν τῶν Ζώων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν περυσινῶν ἐορτασμῶν ὑπῆρξεν λίαν ἱκανοποιητικόν. Διωργανώσαντες διαλέξεις εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον «Παρασσόν» καὶ εἰς τὰ Σχολεῖα, πρὸς τοὺς Διευθυντάς τῶν ὁποίων ἐστάθη ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἵνα πανηγυρισθῇ ἡ Παγκόσμιος Ἥμέρα τῶν Ζώων διὰ σχετικῶν ἐορτῶν καὶ μεμνησθῶσιν διὰ τὴν ἐνταῖαν διδασκαλίαν τῶν υποχρεώσεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ ζῷα κλπ. ἐπίσης δὲ διενεμήθησαν δωρεὰν ἀναμνηστικὰ ἐνσημα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, ἀνηγορεύθησαν πολυαριθμοὶ διαφημιστικοὶ εἰκόνες εἰς τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ περιχώρα, καὶ ὁ τύπος σύσσωμος ἐπὶ δεκαπενθήμερον ἐτόνιζε τὴν σημασίαν τῆς εορτῆς ἐξαιρῶν τὸ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συντελούμενον ἐκπολιτιστικὸν ἔργον.

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ ἐφετινὴ εορτὴ ἦτις θέλει προσλάβῃ πανελληνίον χαρακτῆρα, θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ αἰσθητικῆς τῆς ζωοφιλίας, αἰσθητικῆς τῶν ἀναπτυχθέντων καὶ ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἀρχαίων προγόνων μᾶς, οἵτινες εἶχον βαθεῖαν ἀντιλήψιν διὰ τὴν σπουδὴν πρὸς τὰ ζῷα εἶνε ὑποχρεώσεως συνυφασμένη μὲ τὴν πρόδον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οἱ κ.κ. Διδάσκαλοι τῶν Κυθηρῶν δὲ καὶ οἱ κ.κ. Διδάσκαλοι τῶν ἐορτῶν τῆς ἡμέρας τῶν Ζώων διοργανώσεως διαλέξεις εἰς τὰ σχολεῖα τῶν καὶ προπαγανδίσουσιν παρὰ τοῖς συμπολίταις τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ ζῷα.

Τοῦτο, ἀλλ' ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ὅστις μὲ τὴν σπουδὴν περιβάλλει τὴν Πολιοῦσιν τῆς νήσου μᾶς, θὰ προσφέρῃ ἐλπίσμενον προδύμω: τὸν ὁβολὸν τοῦ καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἔργον.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

Η ΠΑΤΡΙΚΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Τὰ σχέδια τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐν Καραβῇ Πατρικεῖας Γεωργικῆς Σχολῆς καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐπὶ τῇ βάσει διαγράμματος τοῦ κτήματος τοῦ ὁποῖου εἶχε καταρτίσει ὁ μηχανικός κ. Παγκράτης. Ἐκτίθεται ὅτι εὐθὺς ἀπὸ τῶν κατασκευῶν τῶν σχεδίων θ' ἀρχίσῃ καὶ ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Σχολῆς τὴν ὁποῖαν ἀνυπομονῶς ἀναμένουν πολλοὶ ἐνδιαφερόμενοι γονεῖς.

Εἰς τὴν κοινότητα Καραβῇ ἐλήφθησαν διάφοροι ἐπιστολαὶ ἐκ τῆς ἐναντί Λακωνίας Ζητοῦσαι πληροφορίας περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

Η ΚΑΝΟΝΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΩΝ

Ἡ Στρατολογικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Νομοῦ μᾶς καταθέσασ ἐκ Κέρυρας, διενέργησε κατὰ τὴν 22αν καὶ 23ην π.μ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ταγματάρχου κ. Ταιγκῶν τὴν κλήρωσιν τῶν στρατευσίμων μᾶς. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέδρισε καὶ μετὰ τοὺς στρατευσίμους τοῦ μέγας Δήμου ἐκ Χώραν, διὰ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ Δήμου Ποταμῶν εἰς Ποταμόν.

ΔΩΡΕΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ

Εἰς τὸν κ. Παναγ. Κορωνάου Πουλᾶκην ἐστάλησαν ὡς δωρεὰ διὰ τὸν λιμενοβραχίονα Ἀγίας Πελαγίας ἐκ Βαλτιμώρης τῆς Ἀμερικῆς τὰ ἑξῆς ποσά:

Παναγιωτίτσα Θ. Καβάρου	δολάρια 50
Μαργαρίτα Α. Κορωνάου	» 10
Ἀνδρέας Α. Κορωνάου	» 7
Παναγιώτης Θ. Καβάρου	» 5
Παναγιώτης Μαχολᾶς	» 3
Σύνολον	δολάρια 75

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΜΑΣ

Ὁ βουλευτὴς μᾶς κ. Τσιτσίκας ἐπανήλθεν ἐκ Κυθηρῶν ἐνθα εἶχε μεταβῇ ὥπως παραθερίσῃ μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Κατὰ τὴν ἐκεί παραμονὴν τοῦ ἐπεσκέφθη καὶ διαφόρους κοινότητας τῆς νήσου μᾶς, οἱ καίτοι τὸν ἔδειξαν ἐξέφρασαν πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας τῶν διὰ τὴν ἐπισκοπὴν του.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Ὁ βουλευτὴς μᾶς κ. Τσιτσίκας ἐλαβὼν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην σχετικῶς μὲ τὴν ὁδὸν Διακοφτίου.

Ὁ κ. Νομάρχης πληροφόρηται τὸν κ. Τσιτσίκαν ὅτι: «εὐχαρίστω; θ' ἀκούσῃ τὰς ὑποδείξεις τοῦ διὰ τὴν ὁδὸν Διακοφτίου, καὶ ἐν εὐχαρίστω; δὲ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐκανενοποιηθῇ ἡ ἀλήθεια τοῦ, δεδομένου ὅτι ζητήματα τοιαῦτα οἷα τῆς ὁδοποιίας τῆς ἐπαρχίας, δὲν εἶνε καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶνε κομμάτια».

Κατόπιν τούτου ὑπάρχει ἐλπίς: ὅτι νὰ χορηγηθῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν σημαντικὰ πτώσεις ἐκ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου Ὀδοποιίας τοῦ Νομοῦ καὶ διὰ τὴν ὁδὸν Διακοφτίου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ

Ὁ ἐν Ἀθῆναις Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος ἀπέστειλε πρὸς τοὺς συμπολίτας τὴν κατωτέρω πρόσκλησιν:

Τὴν προσεχῇ Δευτέραν, 24ην Σεπτεμβρίου, εορτὴν τῆς Μυρτιδιώτισσης, ἐορτάζει μεγαλοπρεπῶς ὁ ἡμετέρος Σύνδεσμος δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ἐν τῇ Ἱερῇ Ναφὶ τῆς Μητροπόλεως.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως τιμήσῃτε τὴν εορτὴν ταύτην μετὰ τῆς ἀξιότιμου οἰκογενείας σας.

Ἡ εορτὴ θέλει πανηγυρισθῇ ἐν Πειραιεὶ ἐπίσης μεγαλοπρεπῶς.

Ο Κ. ΦΑΡΑΟΥΝΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Ὁ διαπρεπὴς θαρύτονος συμπολίτης μᾶς κ. Φαρούνης μᾶς παρεκάλεσε δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐκ Παρισίων, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς τοῦ εὐχαρίστας, πρὸς πάντας τοὺς συμπολίτας μᾶς τοὺς τιμήσαντας αὐτὸν κατὰ τὰς ἐν Ἀθήναις παραστάσεις του, καὶ ἰδιαίτερως πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν ὅστις ζωντὸν ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Φαρούνης ἀναχωρεῖ τὴν 10ην Ὀκτωβρίου προσεχὺς μὲν διὰ τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν καὶ διὰ δὲ διὰ τὴν Παναγίαν καὶ διὰ δὲ διὰ τὴν Καναδάν, τὸ Μεξικὸν καὶ τὴν Κούβαν.

Η ΣΧΟΛΗ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔχει ἱδρύσει, ὡς γνωστὸν, Σχολὴν Νοσοκομῶν ἥτις εἶνε σχολὴ ἀνατομικῶν σπουδῶν ἐν ἣ γίνονται δεκταὶ νέαι γυναῖκες Ἀ' Γυμνασίου ἡλικίας 18 ἔως 35 ἐτῶν, αἵτινες ἐδικοποιοῦνται εἰς τὴν νοσοκομεικὴν τέχνην ὅχι μόνον δύνανται ν' ἀποκρίσιν λαμπρῶς, ἀλλὰ καὶ καθίστανται σπουδαῖοι παράγοντες εἰς τὸ σύγχρονον κοινωνικὸν συγκροτήμα.

Ἐπειδὴ δὲ νομίζομεν ὅτι καὶ πολλοὶ Κυθηραῖοι νεάνιδες θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπι